

Formanden: Folketinget er hermed rede til at gå i gang med de arbejdsopgaver, der skal søges løst i det nu påbegyndte folketingsår. Men inden vi går til dagens gerning, vil vi mindes medlem af folketinget, fhv. minister *Jørgen Jørgensen* (Ullerup), der døde den 5. juli.

Jørgen Jørgensens indsats i det offentlige liv rakte fra en aktiv deltagelse i det politiske organisationsarbejde — over en omfattende kommunal virksomhed — til hans gerning i landstinget, folketinget og regeringen, og de mennesker, han kom til at samarbejde med på alle disse felter, forstod, at en stærk pligtfølelse gik som en rød tråd gennem hele hans offentlige virke.

Derved skabtes den tillid, der gjorde det til en naturlig ting, at Jørgen Jørgensen blev pålagt mange og betydningsfulde opgaver. Han fik dem i det lokale politiske liv, hvor kravene undertiden er særlig store, fordi vurderingerne dér kan foregå på basis af et indgående kendskab til sagerne, til tillidsmanden og til arbejdets udførelse. Til gengæld er den tillid, som er oparbejdet gennem et vel udført lokalt arbejde, et solidt grundlag at arbejde videre på for de tillidsmænd, der får landsomfattende hverv; og den tillid havde Jørgen Jørgensen i fuldt mål.

Netop fordi han havde den stærkt udviklede pligtfølelse i forholdet til sine lokale pligter, var det naturligt for ham at foretrække landstinget, da hans parti i 1939 ville drage nytte af hans viden og evner i lovgivningsarbejdet. Han forstod bedre end de fleste at knytte de tråde, der vedligeholdte forbindelsen mellem hans oprindelige og hans videregående gerning i det offentlige liv.

Da grundlovsændringen kom inden for

synsvidde, var det en selvfølge, at det konservative folkeparti søgte at sikre sig Jørgen Jørgensens deltagelse i lovgivningsarbejdet ved at få ham overført til folketinget. Han havde nemlig i de 11 år, han var medlem af landstinget, ikke alene indfriet de forventninger, man havde stillet til hans arbejdssevner på en række krævende områder; men han havde derudover udviklet en forhandlingsdygtighed, der gjorde ham til en betydelig faktor i tingets arbejde. Da så hovedparten af lovgivningsarbejdet begyndte at blive presset sammen i folketinget, ville det have været meget lidt rationelt, om Jørgen Jørgensens parti havde undladt at sikre sig hans indsats dér, hvor han for det første kunne bevares for det fremtidige lovgivningsarbejde, men derudover tillige straks kunne sættes ind på de felter, hvor arbejdet stillede de hårdeste krav.

Ved valget i 1950 rykkede Jørgen Jørgensen så over i folketinget.

Der er grund til at minde om, at han fra landstinget medførte en udpræget sans for at begrænse sine indlæg under forhandlingerne til det nødvendige, uden at hans taler derved tabte i vægt.

Jørgen Jørgensen interesserede sig meget lidt for selv at få publicity, men trods det er der få danske politikere, der har været brugt så alsidigt som han.

Han var i sine unge år leder af sit partis ungdomsbbevægelse og i mange år medlem af sit partis øverste ledelse.

Hans kommunale arbejde spændte over alle felter, og i folketinget repræsenterede han sit parti i landbrugslovgivningen, skatte-lovgivningen, trafiklovgivningen og i mange andre betydningsfulde sager. Han blev